

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 017295 26 U
Zenica, 29.06.2026. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi uz sudjelovanje zapisničarke Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužiteljice H. H. kći H. naselje ... Općina T., zastupana po punomoćniku advokatu Mehinović Adisu iz Tešnja, ulica Trg Alije Izetbegovića broj 14, protiv rješenja tuženog organa Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar broj FZ3/2/2-31-2-26-4/26 matični broj ... od 10.03.2026. godine, u predmetu ostvarivanja prava iz invalidskog osiguranja, odlučujući o tužbi od 30.04.2026. godine, donio je dana 29.06.2026. godine sljedeću

PRESUDU

TUŽBA SE ODBIJA KAO NEOSNOVANA.

Obrazloženje

Tužiteljica H. H. kći H. iz naselja ... Općina T., zastupana po punomoćniku advokatu Mehinović Adisu iz Tešnja, podnijela je dana 30.04.2026. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar broj FZ3/2/2-31-2-26-4/26 matični broj ... od 10.03.2026. godine kojim je odbijena žalba tužiteljice od 25.12.2025. godine izjavljena protiv rješenja Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar – Kantonalna administrativna služba Zenica matični broj ... broj UP/I-FZ7/2/1-31-2-4993-3/25 od 11.12.2025. godine kojim rješenjem je tužiteljici kod koje postoji II kategorija invalidnosti – promijenjena radna sposobnost zbog bolesti priznato pravo na raspoređivanje odnosno zapošljavanje na drugom odgovarajućem radnom mjestu koje ne iziskuje umjereno teški rad i spretnost prstiju lijeve šake, kao i pravo na odgovarajuću novčanu naknadu počev od 12.11.2025. godine do dana rasporeda na drugo radno mjesto te da prava po ovom rješenju tužiteljici obezbjeđuje poslodavac kod kojeg je radio u vrijeme nastanka invalidnosti, a stavom II dispozitiva osporenog rješenja tuženi organ je izmijenio ožalbeno prvostepeno rješenje tako što je tužiteljici koja se nalazi u radnom odnosu „Alpina – Bromy“ d.o.o. Tešanj kod koje postoji II kategorija invalidnosti – promijenjena radna sposobnost zbog bolesti priznaje se pravo na raspoređivanje odnosno zapošljavanje na drugom odgovarajućem poslu koji ne iziskuje rad u prisilnom položaju kičme stuba u većem dijelu radnog vremena (duže sjedenje, pognute glave), kao i pravo na odgovarajuću naknadu plaće počev od 12.11.2025. godine od dana rasporeda na drugo radno mjesto te da tužiteljici prava po ovom rješenju obezbjeđuje poslodavac kod kojeg je radio u vrijeme nastanka invalidnosti.

Nadalje tužiteljica smatra da je ovakvo rješenje tuženog organa posljedica nezakonitog postupanja tuženog organa što se ogleda u povredama osnovnih načela upravnog postupka te da je tuženi organ propustio da uoči da tužiteljici nikada nije dostavljen nalaz, ocjena i mišljenje

Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja te da je istoj uskraćena mogućnost da preispita pobijano i prvostepeno rješenje sa stanovišta zakonitosti i pravičnosti, iako svoje odluke tuženi organ temelji na tim nalazima, tužiteljica smatra da je dostavljanje nalaza od kojeg zavisi njeno pravo obavezno u smislu člana 24., 25. stav 1. i 29. stav 1. Pravilnika o jedinstvenim kriterijima i pravilima postupka medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja kako bi se mogla izjasniti o svim činjenicama i okolnostima važnim za donošenje rješenja, i pri tome tužiteljica ukazuje na stav Vrhovnog suda FBiH izražen u presudi broj 04 0 U 01075 23 Uvp od 15.02.2024. godine, te da je time propušteno od strane tuženog organa da sasluša tužiteljicu u smislu člana Zakona o upravnom postupku i da bi tuženi organ saslušanjem tužiteljice došao do određenih saznanja i činjenica koje bitno utječu na ocjenu njene radne sposobnosti, te da eminentni ljekari iz više medicinskih ustanova ukazuju na slabost u obje ruke kod tužiteljice, a u posljednje vrijeme i potpuni gubitak stiska desne ruke i u tom pravcu tužiteljica dostavlja dokaz KCU Sarajevo od 18.03.2025. godine te nalaz Poliklinike Sunce Zenica od 21.05. i 05.02.2025. godine.

Pored toga tužiteljica smatra da je izreka pobijanog rješenja kontradiktorna kada prvim stavom odbija njenu žalbu a drugim stavom mijenja ožalbeno rješenje u opisu odgovarajućeg posla za tužiteljicu, a što je svakako posljedica izjavljivanja njene žalbe u kojoj je istakla nove činjenice i nove dokaze, te da je tuženi organ u ovakvoj situaciji mogao postupiti samo u skladu sa članom 225. Zakona o upravnom postupku te poništiti žalbom pobijano prvostepeno rješenje, te da odredbe člana 201. i 202. zabranjuju tuženom organu da mijenja prvostepeno rješenje.

Radi svega naprijed navedenog tužiteljica smatra da je u ovom upravnom postupku došlo do povrede načela materijalne istine te načela zakonitosti i načela saslušanja stranke u postupku, zbog čega predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će njenu tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa i prvostepeno rješenje poništiti te predmet vratiti na ponovni postupak sa jasnim smjernicama u cilju zakonite odluke.

U prilogu svoje tužbe tužiteljica je sudu dostavila dokaze na koje se poziva u svojoj tužbi na strani 1. i kojima dokazuje osnovanost navoda iz iste.

Dopisom broj FZ3/2/2-31-2-26-8/26 matični broj ... od 01.06.2026. godine tuženi organ je dao odgovor na tužbu u kojem navodi da je Vrhovni sud FBiH zauzeo pravni stav u pogledu dostavljanja nalaza, ocjene i mišljenja iz oblasti penzijskog i invalidskog osiguranja pod brojem 070-Su-24-000304 od 21.05.2024. godine iz koje proizilazi da se nalaz, ocjena i mišljenje za oblast penzijskog i invalidskog osiguranja pribavljeni na zahtjev nadležne službe penzijskog i invalidskog osiguranja dostavlja samo podnosiocu zahtjeva za provođenje postupka i pribavljanje nalaza, ocjene i mišljenja a nakon obavljenog medicinskog vještačenja, te da se za određenu oblast postupak medicinskog vještačenja može pokrenuti i na lični zahtjev i da se samo u tom slučaju nalaz, ocjena i mišljenje sa pravom prigovora dostavlja licu čije medicinsko vještačenje se vrši.

Na kraju, tuženi organ navodi da smatra da je osporeno rješenje pravilno i na zakonu zasnovano, da istim nije povrijeđen zakon na štetu tužiteljice te da je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno, a na takvo pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjeno materijalno pravo, zbog čega predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će predmetnu tužbu odbiti kao neosnovanu.

Uz odgovor na tužbu tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 30.04.2026. godine.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima sud nalazi da je osporeno rješenje tuženog organa pravilno i na zakonu zasnovano iz razloga jer se isto temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju tuženog organa koje proizilazi iz nalaza, ocjene i mišljenja Odjeljenja za drugostepeni postupak Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo broj ORS-DOV-P-SA-72/26 od 06.02.2026. godine, te pravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja uz pravilnu primjenu odredaba člana 52. do 55., kao i člana 58. i 59. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH (Službene novine FBiH, broj 13/18 i dr), pri čemu sud nalazi da tuženi organ u postupku odlučivanja po žalbi tužiteljice izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja nije počinio nikakve bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku odnosno nije povrijedio načelo materijalne istine niti načelo zakonitosti niti načelo saslušanja stranke u postupku iz članova 4., 7. i 8. u vezi sa članom 133. i 141. Zakona o upravnom postupku.

Odlučujući o tužbi od 30.04.2026. godine sud nalazi da je ista neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Prema stanju spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je predmet ovog upravnog postupka zahtjev tužiteljice od 01.08.2025. godine za ostvarivanje prava na osnovu invalidnosti, koji zahtjev je tužiteljica podnijela u skladu sa odredbama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (Službene novine FBiH broj 13/18 i dr).

Postupajući po navedenom zahtjevu prvostepeni organ je radi odlučivanja o istom pribavio nalaz, ocjenu i mišljenje Odjeljenja za prvostepeni postupak Zenica Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo broj ORS-P-ZE-4999/25 od 12.11.2025. godine, na osnovu kojega je donio rješenje od 11.12.2025. godine kojim tužiteljici kod koje postoji II kategorija invalidnosti – promijenjena radna sposobnost zbog bolesti se priznaje pravo na raspoređivanje odnosno zapošljavanje na drugom odgovarajućem radnom mjestu koje ne iziskuje umjereno teški fizički rad i spretnost prstiju lijeve šake, kao i odgovarajuću novčanu naknadu počev od 12.11.2025. godine do dana rasporeda na drugo radno mjesto, te da po tom rješenju tužiteljici prava obezbjeđuje poslodavac kod kojeg je radila u vrijeme nastanka invalidnosti.

Nezadovoljna ovakvim rješenjem kao i nalazom, ocjenom i mišljenjem od 12.11.2025. godine tužiteljica je tuženom organu podnijela žalbu 25.12.2025. godine u kojem predlaže da se uskladi nalaz Instituta i rješenje prvostepenog organa sa nalazom ljekara neuropsihijatra K. R. izdat od strane Poliklinike Sunce Zenica od 21.05.2025. godine.

Odlučujući o navedenom žalbi tuženi organ je prije donošenja svog rješenja pribavio nalaz, ocjenu i mišljenje Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo broj ORS-DOV-P-SA-72/26 od 06.02.2026. godine kojim je ocijenjeno da su pravilni nalaz i ocjena Odjeljenja za prvostepeni postupak Zenica od 12.11.2025. godine te da su sa istim saglasni uz djelimičnu izmjenu mišljenja u pogledu kontraindikacija te je istim utvrđeno da kod tužiteljice postoji promijenjena radna sposobnost II kategorija invalidnosti počev od 12.11.2025. godine zbog bolesti te da tužiteljica zbog promijenjene radne sposobnosti nije sposobna za svoj posao radnik na šivenju a sposobna je za drugi odgovarajući posao koji ne iziskuje rad u prisilnom položaju kičmenog stuba u većem dijelu radnog vremena (duže sjedenje, pognute glave).

Na osnovu ovako pribavljenog nalaza, ocjene i mišljenja tuženi organ je svojim rješenjem, koje se tužbom osporava, žalbu tužiteljice odbio, a stavom 2. izmijenio ožalbeno prvostepeno

rješenje samo u dijelu kontraindikacija odnosno tuženi organ je tužiteljici kod koje postoji II kategorija invalidnosti – promijenjena radna sposobnost zbog bolesti priznao pravo na raspoređivanje, odnosno zapošljavanje na drugom odgovarajućem poslu koji ne iziskuje rad u prisilnom položaju kičmenog stuba u većem dijelu radnog vremena (duže sjedenje, pognute glave), dakle tuženi organ je ožalbeno rješenje izmijenio shodno utvrđenom činjeničnom stanju i to samo u dijelu u kojem se utvrđuje da je tužiteljica sposobna za drugi odgovarajući posao koji ne iziskuje rad u prisilnom položaju kičmenog stuba u većem dijelu radnog vremena, što je promjena u odnosu na ožalbeno prvostepeno rješenje kojim je utvrđeno da je tužiteljica sposobna za drugi odgovarajući posao koji ne iziskuje umjereno teški fizički rad i spretnost prstiju lijeve šake.

Imajući u vidu navode tužiteljice iz njene tužbe, kao i dokaze dostavljene uz tužbu, te stanje spisa dostavljenih ovome sudu, sud nalazi da je ovakvo rješenje tuženog organa pravilno i na zakonu zasnovano, a tužba tužiteljice u cijelosti neosnovana.

Naime, sud nalazi da je tuženi organ svoje rješenje temeljio na pribavljenom nalazu, ocjeni i mišljenju Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo broj ORS-DOV-P-SA-72/26 od 06.02.2026. godine.

Iz istoga proizilazi da je tužiteljica pored neposrednog liječničkog pregleda kod Odjeljenja za prvostepeni postupak Zenica neposredno liječnički pregledana od strane nadležne drugostepene liječničke komisije, te da je ista komisija prije svega vodila računa o rezultatu ocjene stručnog organa u prvom stepenu, te navodima iz podnesene žalbe, te je cijenila kompletnu raspoloživu medicinsku dokumentaciju koja je pribavljena u oktobru 2017. godine, septembru 2024. godine, te februaru 2025. godine, zatim maju 2025. godine, te je cijanjena i medicinska dokumentacija odnosno otpusnica banje Olovo od 26.06.2025. godine.

Naime, drugostepena liječnička komisija je cijenila nalaz vaskularnog hirurga od 24.10.2017. godine, zatim nalaz kardiologa od 19.09.2024. godine, zatim otpusno pismo KCUS – Klinika za neurohirurgiju Sarajevo od 12.02.2025. godine, zatim EMNG nalaz od 21.05.2025. godine, te je na osnovu navedene medicinske dokumentacije kao i trenutnog zdravstvenog stanja tužiteljice utvrđeno na dan njenog pregleda 06.02.2026. godine istim nalazom, ocjenom i mišljenjem utvrđene dijagnoze bolesti koje su identične utvrđenim dijagnozama iz nalaza, ocjene i mišljenja od 12.11.2025. godine sa utvrđenjem osnovne dijagnoze sa oznakom M50 13, nakon čega je nadležna liječnička komisija cijeneći sve naprijed navedeno utvrdila da su pravilni nalaz i ocjena Odjeljenja za prvostepeni postupak Zenica od 12.11.2025. godine te da su sa istim saglasni ali da djelimično vrše izmjenu mišljenja u pogledu kontraindikacija te na takav način utvrđuju da kod tužiteljice postoji promijenjena radna sposobnost – II kategorija invalidnosti od 12.11.2025. godine, te da je uzrok invalidnosti bolest i da tužiteljica zbog promijenjene radne sposobnosti nije sposobna za svoj posao radnik na šivenju a da je sposobna za drugi odgovarajući posao koji ne iziskuje rad u prisilnom položaju kičmenog stuba u većem dijelu radnog vremena – duže sjedenje, pognute glave, dakle u odnosu na nalaz, ocjenu i mišljenje samo je promijenjeno da je tužiteljica sposobna za drugi odgovarajući posao koji ne iziskuje rad u prisilnom položaju kičmenog stuba u većem dijelu radnog vremena a što je drugačije mišljenje u odnosu na nalaz, ocjenu i mišljenje od 12.11.2025. godine kojim je utvrđeno da je tužiteljica sposobna za drugi odgovarajući posao koji ne iziskuje umjereno teški fizički rad i spretnosti prstiju lijeve šake.

Na osnovu ovakvog nalaza, ocjene i mišljenja tuženi organ je donio pravilno rješenje kojim žalbu tužiteljice odbija a pri tome stavom 2. mijenja ožalbeno rješenje samo u toliko što nalazi da tužiteljici pripada pravo na zapošljavanje na drugom odgovarajućem poslu koji ne iziskuje

rad u prisilnom položaju kičmenog stuba u većem dijelu radnog vremena, a ovakvu svoju odluku tuženi organ je temeljio upravo na citiranom nalazu, ocjeni i mišljenju drugostepene ljekarske komisije.

Dakle, tuženi organ svoje rješenje temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju koje proizilazi iz nalaza, ocjene i mišljenja Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo od 06.02.2026. godine, u pogledu kojeg činjeničnog stanja tuženi organ izvodi pravilan zaključak i pravilno postupka kada žalbu tužiteljice odbija kao neosnovanu iz razloga što nalazi da se ovakvim rješenjem ne dira u utvrđeno pravo tužiteljice iz prvostepenog rješenja o tome da se tužiteljici kod koje postoji II kategorija invalidnosti – promijenjena radna sposobnost zbog bolesti priznaje pravo na raspoređivanje odnosno zapošljavanje na drugom odgovarajućem mjestu, a u pogledu radnog mjesta na koje bi tužiteljica trebala biti raspoređena tuženi organ je pravilno prihvatio mišljenje drugostepene ljekarske komisije o tome da je tužiteljicu potrebno rasporediti na radnom mjesto koje ne iziskuje rad u prisilnom položaju kičmenog stuba u većem dijelu radnog vremena, dakle, tuženi organ pravilno prihvata mišljenje drugostepene ljekarske komisije i svojim rješenjem mijenja dispozitiv prvostepenog rješenja samo u tom dijelu jer drugostepena liječnička komisija ne nalazi da je tužiteljica sposobna za drugi odgovarajući posao koji ne iziskuje umjereno teški fizički rad i spretnosti prstiju lijeve šake.

Na ovako pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje i pravilno izveden zaključak u pogledu činjeničnog stanja tuženi organ se pravilno poziva na odredbe člana 52., 53., 54. i 55. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju koje odredbe reguliraju prava osiguranika sa utvrđenom promijenjenom radnom sposobnosti a pri svemu ovome tuženi organ pravilno citira i odredbu člana 58. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ukazujući da tužiteljica po ovom osnovu ne može ostvariti pravo na invalidsku penziju jer kod iste nije utvrđena I kategorija invalidnosti.

U pogledu primjene člana 59. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju sud nalazi da je tuženi organ pravilno ukazao i na navedenu zakonsku odredbu iz razloga što ista zakonska odredba propisuje odlučivanje o pravu iz penzijskog i invalidskog osiguranja koji je navedenom zakonskom odredbom propisano da kada je za rješavanje o pravu iz penzijskog i invalidskog osiguranja potrebno utvrditi invalidnost i potpunu nesposobnost za privređivanje, nosilac osiguranja donosi rješenje o pravima po osnovu tih činjenica utvrđenih na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja Instituta, pa kada se ima u vidu navedena zakonska odredba i postupanje tuženog organa jasno proizilazi da je tuženi organ pravilno postupio kada je svoje rješenje temeljio na pribavljenom nalazu, ocjeni i mišljenju Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo broj ORS-DOV-P-SA-72/26 od 06.02.2026. godine.

Pri svemu ovome tuženi organ je pravilno postupio kada tužiteljici nije dostavio na izjašnjenje citirani nalaz, ocjenu i mišljenje jer je na takav način tuženi organ u potpunosti postupio u skladu sa zauzetim pravnim stavom Odjeljenja za upravne sporove Vrhovnog suda FBiH Sarajevo koji stav proizilazi iz akta navedenog suda broj 070-Su-24-000304 od 21.05.2024. godine i u pravo shodno stavu Odjeljenja za upravne sporove navedenog suda tuženi organ nije tužiteljici dostavljao pribavljeni nalaz, ocjenu i mišljenje jer iz navedenog akta proizilazi da za oblast penzijskog i invalidskog osiguranja postupak medicinskog vještačenja pokreće nadležna Služba penzijskog i invalidskog osiguranja te se toj službi kao podnosiocu zahtjeva dostavlja nalaz, ocjena i mišljenje nakon obavljenog medicinskog vještačenja, što podrazumijeva da se isti nalaz, ocjena i mišljenje ne dostavlja osiguraniku nad kojim je izvršen postupak vještačenja zdravstvenog stanja, a nalaz, ocjena i mišljenje se dostavlja osiguraniku samo za određene oblasti postupka medicinskog vještačenja kada osiguranik može pokrenuti postupak

medicinskog vještačenja ličnim zahtjevom, tako da na osnovu svega navedenog sud zaključuje da je tuženi organ pravilno postupio kada isti nalaz nije dostavio na izjašnjenje tužiteljici.

Na osnovu svega naprijed navedenog sud nalazi da je osporeno rješenje tuženog organa pravilno i na zakonu zasnovano te da istim rješenjem tuženi organ nije povrijedio temeljna načela upravnog postupka i to načelo zakonitosti, načelo materijalne istine i načelo saslušanja stranke u postupku iz članova 4., 7. i 8. u vezi sa članom 133. i 141. Zakona o upravnom postupku, zbog čega nije došlo do nepravilne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice.

Odlučujući o tužbi od 30.04.2026. godine sud nalazi da je ista u cijelosti neosnovana.

Neosnovano tužiteljica u svojoj tužbi ukazuje na povredu načela zakonitosti iz člana 4. Zakona o upravnom postupku obzirom na činjenicu da je tuženi organ upravo u cilju pravilnog postupanja i pravilnog rješavanja ove upravne stvari postupao u skladu sa procesnim pravilima koja su regulisana odredbama Zakona o upravnom postupku, te je pravilno ovu upravnu stvar riješio primjenom odgovarajućih odredaba Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, dakle tuženi organ je u upravnom postupku ovu upravnu stvar riješio na osnovu Zakona o upravnom postupku i Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju upravo na način kako je to navedeno u članu 4. Zakona o upravnom postupku.

Nadalje, sud nalazi neosnovanim navode tužiteljice o povredi načela saslušanja stranke u postupku iz člana 8. u vezi sa članom 141. Zakona o upravnom postupku, pri čemu sud nalazi da tužiteljica neosnovano smatra da njoj kao stranci u postupku nije pružena mogućnost učešća u postupku i izjašnjenja o svim činjenicama i okolnostima važnim za donošenje rješenja.

Neosnovano tužiteljica smatra da je njoj još u prvostepenom postupku shodno odredbama člana 24. te 25. stav 1. i 29. stav 1. Pravilnika o jedinstvenim kriterijima i pravilima postupka medicinskog vještačenja trebalo dostaviti nalaz, ocjenu i mišljenje od 12.11.2025. godine radi njenog izjašnjenja u vezi sa istim jer sud nalazi da je tuženi organ vodio računa o zauzetom stavu Vrhovnog suda FBiH izražen u aktu broj 070-Su-24-000304 od 21.05.2024. godine, odnosno tuženi organ je pravilno postupio kada tužiteljici nije dostavio nalaz, ocjenu i mišljenje od 06.02.2026. godine a također je i prvostepeni organ pravilno postupio kada tužiteljici nije dostavio nalaz, ocjenu i mišljenje od 12.11.2025. godine, jer je ovakvo postupanje potvrđeno stavom Odjeljenja za upravne sporove Vrhovnog suda FBiH, iz kojih razloga proizilazi neosnovanim i pozivanje tužiteljice na stav Vrhovnog suda FBiH izražen u presudi broj 04 0 U 01075 23 Uvp od 15.02.2024. godine (nije naveden tačan broj presude i ne može se utvrditi o kojoj presudi se radi), obzirom na činjenicu da i ako postoji takva presuda, u međuvremenu je došlo do promjene stava u tom pogledu a što proizilazi iz akta Vrhovnog suda FBiH od 21.05.2024. godine, pa sud nalazi da tuženi organ postupajući na ovakav način nije povrijedio pravo tužiteljice da kao stranka učestvuje u postupku jer je tužiteljici omogućeno prije svega da kao osiguranik pristupi neposrednom liječničkom pregledu kod Odjeljenja za prvostepeni postupak Zenica gdje je imao mogućnost da prilaže kompletnu raspoloživu medicinsku dokumentaciju na osnovu koje smatra da činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno, zatim je pravilnost nalaza, ocjene i mišljenja od 12.11.2025. godine mogla osporavati, što je i učinila u svojoj žalbi od 25.12.2025. godine, također je tužiteljici omoućeno da bude neposredno liječnički pregledana pred nadležnom liječničkom komisijom Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo i da je navedenoj komisiji mogla da prezentira eventualno novu medicinsku dokumentaciju koja je nastala nakon donošenja prvostepenog rješenja, na koji način je tužiteljici kao stranci u postupku omogućeno učešće u postupku i na taj način je postupljeno i shodno članu 8. Zakona o upravnom postupku.

Također sud nalazi neosnovanim navode tužiteljice o tome da je činjenično stanje nepravilno i nepotpuno utvrđeno te izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja i u tom pravcu se poziva na akt Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu od 18.03.2025. godine i nalaz Poliklinike Sunce Zenica od 21.01. i 05.02.2025. godine, jer sud nalazi da je drugostepena liječnička komisija upravo u svom nalazu, ocjeni i mišljenju ukazala da je cijenila kompletnu raspoloživu medicinsku dokumentaciju, između ostalog otpusno pismo KCUS Klinika za neurohirurgiju od 12.02.2025. godine, te je također cijenjen i EMNG nalaz od 21.05.2025. godine na koji se tužiteljica poziva u svojoj tužbi, što znači da je i nadležna drugostepena liječnička komisija cijenila navedenu medicinsku dokumentaciju, a sama tužiteljica je imala mogućnost da neuropsihijatrijski nalaza od 05.02.2026. godine (a ne kako se navodi u tužbi od 05.02.2025. godine) prezentira nadležnoj drugostepenoj liječničkoj komisiji koja je svoj nalaz, ocjenu i mišljenje donijela 06.02.2026. godine na osnovu raspoložive medicinske dokumentacije.

Na kraju sud nalazi neosnovanim i ukazivanje tužiteljice da je izreka pobijanog rješenja kontradiktorna i da je tuženi organ shodno utvrđenom činjeničnom stanju mogao postupiti samo u skladu sa članom 225. Zakona o upravnom postupku odnosno poništiti ožalbeno prvostepeno rješenje, a iz razloga što sud nalazi da je tuženi organ u postupku donošenja ovakvog rješenja postupio u skladu sa članom 236. stav 3. Zakona o upravnom postupku koja odredba jasno propisuje da drugostepeni organ može odbiti žalbu, poništiti rješenje u cijelosti ili djelimično ili ga izmijeniti, što znači da je tuženi organ shodno utvrđenom činjeničnom stanju mogao izmijeniti dispozitiv prvostepenog rješenja na način kako je to navedeno u dispozitivu osporenog rješenja, a na osnovu mišljenja drugostepene liječničke komisije iz nalaza, ocjene i mišljenja od 06.02.2026. godine, pri čemu sud cijeni da ovakvom odlukom u dispozitivu rješenja tuženi organ nije povrijedio bilo koje pravo tužiteljice koje proizilazi iz Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, a dispozitiv rješenja je samo uskladio sa utvrđenim činjeničnim stanjem nadležne drugostepene liječničke komisije, za koje postupanje je imao ovlasti u smislu navedene zakonske odredbe.

Pored navedenog sud nalazi neosnovanim i pozivanje tužiteljice na postupanje tuženog organa u smislu člana 225. Zakona o upravnom postupku jer se navedena zakonska odredba ne može primijeniti obzirom da odredbe člana 201. i 202. regulišu drugačije upravne situacije u odnosu na upravnu situaciju u ovom upravnom predmetu.

Dakle, na osnovu svega naprijed navedenog sud nalazi da su u potpunosti neosnovani navodi tužiteljice koji se odnose na povrede načela zakonitosti, načela materijalne istine i načela saslušanja stranke u postupku, a sve iz razloga što tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja prema ocjeni ovoga suda nije povrijedio navedena načela upravnog postupka.

Kako tužiteljica navodima iz svoje tužbe i dokazima dostavljenim uz tužbu nije dovela u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa pa niti prvostepenog rješenja, to sud nalazi da je predmetna tužba neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

U pogledu prijedloga tužiteljice da se shodno odredbi člana 10. stav 1. tačka i) Zakona o sudskim taksama ZDK oslobodi obaveze plaćanja takse na tužbu i presudu u ovom upravnom predmetu u ukupnom iznosu od 40,00 KM sud nije mogao donijeti meritornu odluku u tom pravcu jer tužiteljica uz svoju tužbu sudu nije dostavila bilo koji dokaz materijalne prirode kojim bi dokazala ispunjenost uvjeta da bude oslobođena plaćanja takse, odnosno nije dostavila dokaz o tome da je eventualno dobitnik ratnog priznanja ili odlikovanja, da je eventualno RVI ili član porodice šehida poginulog umrlog ili nestalog branioca, član uže porodice poginulog,

umrlog ili nestalog dobitnika ratnog priznanja ili odlikovanja, te da li je eventualno nezaposleni demobilizirani branilac, niti je dostavila dokaz o procentu invaliditeta jer navedena zakonska odredba propisuje da su oslobođeni od obaveze plaćanja takse invalidi sa procentom invalidnosti iznad 60%, zbog čega je potrebno da tužiteljica nakon prijema ove presude u roku od 8 dana sudu dostavi dokaze materijalne prirode iz kojih se može izvesti zaključak o tome da ista ispunjava jedan ili više uvjeta iz člana 10. stav 1. tačka i) Zakona o sudskim taksama ZDK, pa ukoliko u ostavljenom roku ne dostavi potrebne dokaze sud će istoj dostaviti nalog za plaćanje takse na tužbu i presudu u ukupnom iznosu od 40,00 KM.

Zapisničarka

Mandžuka Jasmina

Sudija

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.